

De geest is uit de fles en nog geen
duizend RIVM-onderzoeken
krijgen die weer terug erin

Mijn kinderen speelden vroeger een spelletje dat u vast ook kent. Je geeft elkaar een kleine tikkende bal door met daarin verborgen een waterballon. De ballon ontploft een keer en degene die hem dan in de handen heeft, heeft het spel verloren en een nat pak. Aan dit beeld moest ik denken na het bekijken van de Zembla-uitzending over kunstgras-infill. De afgelopen jaren hebben wij als vakblad bijna iedere twee maanden wel iets gepubliceerd over de mogelijke risico's van SBR-infill. Over het veld in Heerhugowaard, de Amerikaanse voetbalcoach Amy Griffin; dat zijn maar een paar voorbeelden. Meer dan wat rimpelingen veroorzaakte dat allemaal niet. Een paar reacties op de site, een paar tweets en retweets door *the usual suspects*. Door de Zembla-uitzending is de bom echter wel gebarsten. Net als bij het spelletje gebeurt dat een keer; het is bijna een natuurwet. Alleen zijn de gevolgen nu wat ernstiger dan vroeger bij mijn *kids*.

In een professionele markt leunt niet iedereen achterover tot de bom ontploft

Ik kan me een discussie herinneren uit de begintijd van dit vakblad: praat maar niet over SBR, maak maar geen slapende honden wakker, was de strekking. Het punt is echter dat slapende honden altijd wel een keer wakker worden. Dat kan soms weken, maanden of jaren duren, maar wakker worden doen ze. De hond is nu wakker geworden, de bom is ontploft. Midden in ons gezicht, en nu het gebeurd is, komt iedereen ineens in beweging. Die opmerking over slapende honden werd gemaakt in 2008 of 2009, de

begintijd van SBR. Op dat moment waren er misschien 800 kunstgrasvelden in Nederland. Nu zitten we rond de 2000 velden. We zijn dus niet veel opgeschoten met doorslapen, de tijdbom doorgeven en het probleem wegwuiven. Wat wil ik hiermee zeggen? De branche, de sportbonden, de industrie hebben allemaal boter op hun hoofd. In een professionele markt blijft niet iedereen achterover leunen totdat de bom ontploft en gemeentes en sportclubs zijn opgezadeld met velden die ze eigenlijk niet willen hebben. Natuurlijk is de kunstgrasmarkt een vechtmart waar de laagste prijs koning is, maar ontslaat dat je van de verantwoordelijkheid om zelf actie te ondernemen? Natuurlijk, er komt nu een onderzoek. Ik heb geen kristallen bol, maar ik durf wel een wedje te doen over de uitslag. Met een aantal mitsen en maren zal er niets aan de hand blijken te zijn met SBR-rubber! Is het probleem dan opgelost? Nee, natuurlijk niet. De geest is uit de fles en nog geen duizend RIVM-onderzoeken krijgen die weer terug erin. Sporters, sportbestuurders en gemeentes zullen het gewoon niet meer geloven. Je kunt honderd keer zeggen dat er niets aan de hand is, maar de angst gaat daarmee niet weg.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl) Hoofdredacteur

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-6243